חוק השבות (תיקון מס׳ 2), תש״ל–1970 *

בחוק השבות, תש"י-1950, אחרי סעיף 4 יבוא: הוספת סטיפים 24-184

הודרה

והגדרה

תיקון סעיף 5

תיקון חוק מרשם

האוכלוסין תשכ"ה-1965

44. (א) הזכריות של יהודי לפי חוק זה והזכריות של עולה לפי חוק

האזרחות, תשי״ב-1952, וכן הזכויות של עולה לפי כל חיקוק אחר, משפחה

מוקנות גם לילד ולנכד של יהודי, לבן זוג של יהודי ולבן זוג של ילד

ושל נכד של יהודי; להוציא אדם שהיה יהודי והמיר דתו מרצון:

(ב) אין נפקא מינה אם יהודי שמכוחו נתבעת זכות לפי סעיף קטן (א) עודו בחיים או לאו ואם עלה ארצה או לאו.

הסייגים והתבאים הקבועים לגבי יהודי או עולה בחוק זה או

על פיו או בחיקוקים כאמור בסעיף קטן (א), יחולו גם על מי שתובע

זכות לפי סעיף קטן (א).

4ב. לענין חוק זה, ״יהודי״ – מי שנולד לאם יהודיה או שנתגייר,

והוא אינו כן דת אחרת."

בסעיף 5 לחוק השבות, תש"י-1950, בסופו יבוא "תקנות לענין סעיפים 44 ו־42

טעונות אישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת.״

בחוק מרשם האוכלוסין, תשכ״ה-1965, אחרי סעיף 3 יבוא: 33. (א) לא יירשם אדם כיהודי לפי לאומו או דתו אם הודעה לפי חוק

זה או רישום אחר שבמרשם או תעודה ציבורית מראים כי הרא אינו

יהודי, כל עוד לא נסתרו ההודעה, הרישום או התעודה האמורים להנחת דעתו של פקיד הרישום הראשי או כל עוד לא נקבע אחרת בפסק-דין הצהרתי של בית משפט או בית דין מוסמך.

לענין חוק זה וכל רישום או תעודה לפיו, "יהודי" – מערתו בסעיף 4ב לחוק השבות, תש״י-1950.

אין בסעיף זה כדי לגרוע מרישום שנעשה לפני תחילתו.״

גולדה מאיר גולדה מאיר ראש הממשלה

ראש הממשלה ממלא מקום שר הפנים

שניאור זלמן שזר

נשיא המדינה

[•] נתקבל בכנסת ביום ב׳ באדר ב׳ תש"ל (10 במרס 1970); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 866, תש"ל,

¹ ס״ח תש״ר, עמ׳ 159; ס״ח תשי״ד, עמ׳ 174.

² ס״ח תשי״ב, עמ׳ 146.

³ ס״ח תשכ״ה, עמ׳ 270.

³⁴